

РЕШЕНИЕ

№ 37686

гр. София, 14.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
публично заседание на 14.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разгледа дело номер **7136** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.294-чл.298 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл.290, ал.4 АПК.

Образувано е по жалба на Д. М. Г.- кмет на район „И.“ в Столична община, срещу постановление за налагане на глоба на основание чл.290 от АПК от 20.06.2025г., издадено от ЧСИ Г. Д., с рег. № 781, с район на действие: Софийски градски съд, по изпълнително дело № 20257810400095.

Жалбоподателят оспорва постановлението като незаконосъобразно – постановено в противоречие с материалния закон.

Изпълнителното основание, което е послужило за образуване на изпълнителното дело било Решение № 5066/12.05.2023г. по дело № 11472/2022г. на ВАС на РБ. Д. М. Г. - кмет на район „И.“ в Столична община не е бил конституиран като страна нито по дело № 2265/2020г. по описа на АССГ, нито по дело № 11472/2022г. по описа на ВАС на РБ. Предмет на тези производства било оспорване на мълчалив отказ на главния архитект на Столична община, да се произнесе по заявление вх.№ САГ19-ГР00-1445/26.06.2019г., а не акт, издаден от кмета на район „И.“. Липсвал осъдителен диспозитив срещу лицето Д. М. Г., който диспозитив да поражда задължение за изпълнение от негова страна. Задължения от изпълнителното основание възниквали в правната сфера, от една страна, на главния архитект на Столична община за ново произнасяне по заявлението за изработване на проект за ПУП - ИПРЗ, а от друга страна, за Столична община за заплащане на присъдените деловодни разноски по делото.

Жалбоподателят оспорва твърдението, че компетентността на главния архитект на Столична община във връзка с изработването на проект за ПУП - ИПРЗ е отнета и преустановена в цялост, както и, че е възложена на Столична община, район „И.“. От друга страна, жалбоподателят не е бил уведомен за съществуването на заповед № СОА25-РД09-1193/03.02.2025г. на кмета на

Столична община и за новите му правомощия, респ. за задълженията, които произтичат от влязлото в сила съдебно решение. Твърди се, че и административната преписка не му е била изпратена своевременно, за да се произнася по нея. Счита, че не е осъществена хипотезата на чл.275, ал.3 АПК, на която се е позовал ЧСИ Г. Д.. При неизпълнение на незаместими задължения от административен орган - длъжник, съдебният изпълнител имал правомощие да наложи глоба само ако установи, че това се дължи на виновно поведение на длъжностно лице. Не бил посочен също и периода, за който глобата се налага, т.е. времевият период на неизпълнение. Периодът не можел да се изведе от мотивите на постановлението по тълкувателен път. По този начин се ограничавало правото на защита на наказаното лице, както и се възпрепятствала проверката за законосъобразност от съда. Размерът на глобата бил прекомерен, като не са били отчетени конкретните обстоятелства по случая и поведението на длъжника.

Жалбоподателят моли да бъде отменено постановление за налагане на глоба от 20.06.2025г., както и да бъде задължен ЧСИ Г. Д., с рег. № 781 да преустанови налагането на глоби Д. М. Г., ЕГН [ЕГН], в качеството му на кмет на район „И.“, Столична община.

Ответникът – ЧСИ Г. Д., с рег. № 781, с район на действие: Софийски градски съд, в изпълнение на разпореждане № 30842/19.09.2025г. е депозирал на 15.10.2025г. мотиви за издаване на обжалваното постановление, в които е посочил от правна страна следното:

На първо място, аргументите на длъжника, че липсата на осъдителен диспозитив в решението, не пораждало задължение за него да го изпълни, счита за напълно неоснователно. Законодателят в чл. 275, ал. 3 във вр. чл. 153, ал. 3 от АПК изрично е разгледал хипотезата, когато след издаване на изпълнителното основание бъде отнета компетентността на органа по въпроса, съдебният изпълнител следвало да конституира, служебно, като страна по делото компетентния орган. В т. 7.5 на заповед № СОА25-РД09- 1193/03.02.2025г. на кмета на Столична община ясно било описано, че кметовете на райони в Столична община са компетентни да приемат и одобряват заявления от заинтересовани лица за изменение на действащи подробни устройствени планове, съгласно чл. 135, ал. 1 и чл. 135а, ал. 3 от ЗУТ.

На второ място, несъстоятелен бил и аргумента на длъжника, че не е запознат със заповед № СОА25-РД09-1193/03.02.2025 г. и поради това тя не пораждала сила спрямо него. В края на самата заповед било записано, че тя „влиза в сила с издаването ѝ“. Още повече, копие от заповедта е било качено на интернет страницата на Столична община, Направление „Архитектура и градоустройство“ и не на последно място, длъжникът е уведомен за нея от ЧСИ с връчената му ПДИ. Твърдението на длъжника, че не е получил административната преписка също било неоснователно, защото видно от писмо вх. № 05977/04.04.2025 г. от вр.и.д. главен архитект на СО арх. С. А., същата му е била изпратена.

Неправилно било и разсъждението на длъжника, че за да наложи глоба ЧСИ трябвало да бъде сезиран от взискателя. Налагането на глоба от ЧСИ не представлявало изпълнителен способ, както твърди длъжника, а санкция за неизпълнение на дължимото незаместимо действие. Ето защо, съгласно чл. 290 от АПК, ЧСИ не бил обвързан от молба на взискателя, за да налага глоби за неизпълнение, макар, че още с молбата за образуване на изпълнителното дело е било направено такова искане.

По повод твърдението на длъжника, че в постановлението не се посочвал времеви период на неизпълнение, намира същото за неотнормено. Поканата била връчена на длъжника на 10.04.2025 г., като му е даден 14-дневен срок да изпълни доброволно задължението, а той не го е сторил до издаване на постановлението на 20.06.2025 г. Тъй като това била първата наложена глоба на длъжника, ЧСИ не бил длъжен да фиксира точно срока, за който го наказва.

Предвид, че решението за отмяна на мълчалив отказ е влязло в сила на 12.05.2023г., а към днешна

дата вискателят все още очаквал изпълнението му, налагането на максималния размер на глобата било обосновано.

Препис от жалбата е връчен на "Ди Пи Инвест Груп" ЕООД на 08.10.2025г., като вискателят е депозирал становище на 14.10.2025 г., в което оспорва подадената жалба.

На първо място посочва, че изцяло в разрез с относимите за казуса материално и процесуалноправни разпоредби било твърдението, че Решение № 5066/12.05.2023 г. по дело № 11472/2022 г. на ВАС на РБ не пораждало задължение за жалбоподателя. На основание чл. 275, ал. 3 АПК във вр. чл.153, ал. 3 АПК, когато след издаване на изпълнителното основание бъдела отнета компетентността на административния орган по въпроса, съдебният изпълнител бил задължен да конституира, служебно, като страна по делото компетентен орган. В хода на изпълнителното производство, по силата на заповед № СОА25-РД09-1193/03.02.2025 г. на кмета на Столична община, правомощията на първоначалния длъжник - главният архитект на СО, са били отнети и компетентността е предоставена на кметовете на райони. Ето защо, конституирането на кмета на район „И.“ като задължено лице по изпълнителното дело било законосъобразно действие, което се основавало на цитираната разпоредба.

На следващо място, невярно, несъстоятелно и необосновано било твърдението, че жалбоподателят не бил получил административната преписка за произнасяне, поради което липсвало „виновно неизпълнение“. С писмо от 04.04.2025г. вр.и.д. главен архитект С. А., е представил по изпълнителното дело информация, че на кмета на район „И.“ е изпратена процесната преписка.

Още с молбата за образуване на изпълнително производство е поискано, на основание чл. 290 АПК, да бъде ангажирана отговорността на длъжника чрез налагане на максимално определените по закон глоби до изпълнение на задълженията му, произтичащи от влязло в сила на 12.05.2023г. съдебно решение, което не било изпълнено и до настоящия момент.

Административната преписка е била изпратена на жалбоподателя на 01.04.2025., а постановлението, с което му е наложена глоба е било издадено на 20.06.2025г., т.е. кмета на район „И.“ е разполагал с повече от два месеца да изпълни вменените му по силата на закона и съдебното решение задължения. Административният орган бил длъжен незабавно да изпълнява всяко съдебно решение, а в настоящия случай повече от 2 (две) години след постановяването на съдебния акт, и 6 (шест) години след образуване на административната преписка, това не е станало. Наложена глоба представлявала единствената санкция до настоящия момент, която реално по никакъв начин не компенсирала материалните загуби на дружеството.

По тези съображения, "Ди Пи Инвест Груп" ЕООД, представлявано от Д. Н. К. претендира да бъде отхвърлена жалбата, като неоснователна и недоказана и да се присъдят направените по делото разноски.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

С решение № 5066/12.05.2023 г. по дело № 11472/2022 г. на ВАС на РБ е бил отменен мълчалив отказ на главния архитект на Столична община (СО), постановен по заявление на М. Е. П. с вх. № САГ19-ГР00-1445/25.06.2019 г., е което е поискано допускане на изработването на проект за ПУП-ИПРЗ на УПИ I „за ЖС и ОО“, кв. 54, местност „И.-И.“ - Столична община, [улица], за ПИ № 68134.801.1520. Преписката е била върната на главния архитект на Столична община за ново произнасяне в едномесечен срок, считано от постановяване на съдебното решение.

Въз основа на молба вх. № 01758/31.01.2025 г. от „Ди Пи Инвест Груп“ ЕООД е образувано изпълнително дело № 20257810400095 по описа на частен съдебен изпълнител (ЧСИ) Г. Д., рег.

№ 781, срещу главния архитект на Столична община.

Поканата за доброволно изпълнение (ПДИ) е връчена на длъжника на 05.02.2025г.

Постъпила е молба с вх. № 02600/14.02.2025г. /изх. № САГ19-ГР00-1445/50/11.02.2025г. от временно изпълняващ длъжността главен архитект на Столична община арх. С. А., за прекратяване на изпълнителното дело на основание чл.282, ал.1, т.5 АПК. Изложено е, че в изпълнение на решение № 5066/12.05.2023 г. по дело № 11472/2022 г. на ВАС на РБ е била издадена заповед № САГ23-РА50-389/18.12.2023 г., с която е наредено да се изработи проект за подробен устройствен план- ИПРЗ в териториален обхват: УПИ I „за ЖС и ОО“, кв. 54, местност „И.-И., част I и част II”, район „И.“. Вискателят е бил уведомен за издаването на този административен акт, като срещу него не са били подадени жалби и респ. той е влязъл в сила.

С резолюция от 21.02.2025 г. ЧСИ Г. Д. е оставил без уважение гореописаната молба за прекратяване на изпълнителното дело. На 25.02.2025 г. длъжникът- главен архитект на Столична община е бил уведомен за резолюцията, както и че при неизпълнение на решение № 5066/12.05.2023 г. по дело № 11472/2022г. на ВАС на РБ, ще му бъде наложена глоба от 1 200 лв. седмично на основание чл. 290, ал. 1 от АПК.

Постъпила е молба вх. № 04733/17.03.2025г., от вр.и.д. главен архитект на Столична община арх. С. А., с повторно искане за прекратяване на изпълнителното дело. В нея е посочено, че със заповед № СОА25-РД09-1193/03.02.2025г. е отменена заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021г. и е отнета компетентността на главния архитект на СО да издаде акт по чл. 135, ал. 3 и ал. 5 от ЗУТ. По делото като длъжник участвало лице, извън посочените в чл.274, ал.2 АПК, главният архитект на СО не можел да бъде страна по него, а правоприемникът му не бил конституиран, като страна в производството.

С резолюция от 24.03.2025 г. ЧСИ Г. Д. е отказал да прекрати изпълнителното дело на основание чл. 274, ал. 2 от АПК и чл. 153, ал. 3 от АПК, като е указал на главния архитект на СО да изпрати на кмета на район „И.“ административната преписка, след което последният ще бъде конституиран като страна в производството.

Постъпило е становище вх. № 05977/04.04.2025 г. /изх. № САГ19-ГР00-1445/55/01.04.2025г./ от главния архитект на Столична община, с което той уведомява ЧСИ, че е изпратил административната преписка № САГ19-ГР00-1445/2019 г. на кмета на СО, район „И.“.

С разпореждане от 09.04.2025г. ЧСИ Г. Д. е конституирал, като длъжник по изпълнително дело № 20257810400095- кмета на район „И.“.

На 10.04.2025 г. е била връчена покана за доброволно изпълнение на кмета на СО, район „И.“ за произнасяне по заявление е вх. № САГ19-ГР00-1445/25.06.2019 г. по начина указан с влязлото в сила съдебно решение.

Тъй като длъжникът не е изпълнил задължението доброволно, ЧСИ му е изпратил уведомление изх. № 05224/05.05.2025 г. за незабавно изпълнение, като в противен случай ще бъде глобен съгласно чл. 290, ал. 1 от АПК.

Подаден е бил писмен отговор с вх. № 08580/19.05.2025г. от кмета на район „И.“, в който се твърди, че изпълнението трябва да бъде насочено към главния архитект на СО, а кметът на район „И.“ не следва да бъде конституиран, тъй не е компетентният орган, който трябва да се произнесе, съгласно постановеното от ВАС на РБ решение.

Изпратено е било писмо с изх. № 06046/21.05.2025 г., с което ЧСИ Г. Д. е уведомил жалбоподателя, че съгласно заповед № СОА25-РД09-1193/03.02.2025 г., компетентният орган, който следва да изработи проект за ПУП- ИПРЗ на УПИ I „за ЖС и ОО“, кв. 54, местност „И.-И. I част и II част“, [улица], за ПИ № 68134.801.1520, е Столична община, район „И.“, на която е била предоставена административната преписка.

Предмет на настоящото е дело е законосъобразността на издаденото постановление на 20.06.2025 г., с което е наложена на Д. М. Г., ЕГН [ЕГН], в качеството му на кмет на район „И.“, Столична община, глоба в размер на 1 200, 00 /хиляда и двеста/ лева, на основание чл. 290, ал. 1 от АПК. Постановлението е връчено на жалбоподателя на 23.06.2025г. с писмо изх. № 07406/20.06.2025г. /вх. № РИВ20-ВК08-269-015/23.06.2025г./.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима, защото е насочена срещу подлежащ на съдебен контрол акт, както и е подадена от активно легитимирано лице – негов адресат в преклузивния седмодневен срок, считано от 23.06.2025г.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съдът, след като извърши проверка за законосъобразност на атакувания акт, приема следното:

На първо място, актът е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 271, ал. 1, т. 2 АПК, която предвижда, че орган по изпълнението е съдебният изпълнител, в чийто съдебен район е местоизпълнението на задължението.

На второ място, постановлението е издадено в писмена форма, като в него са посочени, както правни, така и фактически основания. Волята на органа е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си в процеса. В мотивите от 15.10.2025г. ЧСИ Г. Д. подробно е описал фактическите обстоятелства, като след проверка на същите, съдът приема, че те са верни и се подкрепят от писмения доказателствен материал.

На трето място, не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да предпоставят отмяна на постановлението.

Съгласно разпоредбата на чл. 267 АПК, на изпълнение подлежат изискуемите задължения, породени от изпълнителните основания, предвидени в този кодекс или в друг закон, сред които са и решенията на административните съдилища- чл.268, т.2 АПК.

Изпълнителното производство е било образувано при наличие на годно изпълнително основание /Решение № 5066/12.05.2023г. по дело № 11472/2022г. на ВАС на РБ/, по молба на „ Ди Пи Инвест Груп“ ЕООД, явяващо се взыскател по см. на чл. 274, ал. 1 АПК. Изпълнението първоначално е насочено срещу надлежен длъжник- главен архитект на Столична община, а в следствие с резолюция от 09.04.2025г. като страна е конституиран кмета на район „И. “. До новоконституирания длъжник е била изпратена покана за доброволно изпълнение по чл. 277 АПК, в която се съдържат изискуемите реквизити, като е предоставен 14-дневен срок за доброволно изпълнение на задължението.

На четвърто място, постановлението е издадено в противоречие с материалния закон, което обуславя неговата отмяна.

Мотивът на ответника да санкционира жалбоподателя за неизпълнение на влязло в сила решение на ВАС на РБ, е че при условията на чл.275, ал.3 АПК, след като компетентността на главния архитект на Столична община да издава заповеди по чл.135, ал.3 ЗУТ е била отнета, длъжник по изпълнението се явявал кмета на район „И.“.

Неправилно, ЧСИ Г. Д. е конституиран, като страна- длъжник по изпълнително дело № № 20257810400095, кмета на район „И.“, основавайки се на издадена заповед № СОА25-РД09-1193/03.02.2025г. на кмета на Столична община, с която е отменена предходната заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. и съгласно т.7.6 на новата заповед, на главния архитект на СО не са предоставени правомощия да издава актове по чл.135, ал.3 ЗУТ.

Именно качеството на издател на отменения административен акт- мълчалив отказ по заявление вх. № САГ19-ГР00-1445/26.06.2019г., легитимира главния архитект на Столична община като надлежна страна- длъжник в изпълнителното производство. Без правно значение е обстоятелството, на какво основание органът е придобил компетентността да издаде административен акт / в случая по чл.135, ал.3 ЗУТ/ – по силата на закона или по възлагане, включително чрез делегиране на правомощия от друг орган, както е в случая. В тази хипотеза, административният акт се издава от името на органа, който е овластен с делегираните правомощия и последиците от упражнените правомощия възникват за него. В материалноправен аспект, делегацията има значение за валидността на акта, а в процесуалноправен аспект – за страните в производство. Издателят на административния акт, включително въз основа на делегиране на правомощия, е страна в материалното административно правоотношение, но и в процесуалното правоотношение, възникнало при съдебно оспорване на акта. Съдът приема, че надлежна страна- длъжник в изпълнителното производство е главният архитект на Столична община и неправилно ЧСИ Г. Д. го е заличил като страна в него.

В определение № 6173/09.06.2025г. по дело № 4148/2025г. на ВАС на РБ, II-ро отд. е прието следното: „ Касационната инстанция счита, че не са налице предпоставките по чл.153, ал.3 АПК, тъй като прекратяването на делегацията не е равнозначно на отнемане на компетентност, поради което визираната разпоредба е неприложима. Същата е изключение от правилото по чл.153, ал.1 АПК и определя правоприемството на страната на административния орган в хипотезата, когато компетентността на органа по въпроса – предмет на оспорения акт, бъде отнета. След прекратяване на делегацията, носител на съответните правомощия става титулярът, както правилно е приел административният съд, но когато това обстоятелство е осъществено след издаване на административния акт, в хода на съдебното оспорване на същия, не е предпоставка за заличаване на издателя на акта като страна по делото. Не е налице основанието по чл.153, ал.3 АПК и оспореното определение за конституиране на кмета на Столична община е неправилно“.

Аналогични са и разясненията, дадени в определение № 6177/09.06.2025г. по дело № 5140/2025г. на ВАС на РБ, II-ро отд., както следва: „Делегацията е установено от закона временно прехвърляне на част от правомощията на съответния орган на някой от подчинените му органи или длъжностни лица. Според § 1, ал. 3 ДР ЗУТ, кметът на общината може да предостави свои функции по този закон на заместниците си, на главния архитект на общината и на други длъжностни лица от общинската (районната) администрация. В тези случаи делегиращият орган запазва компетентността си да взема решения в областта на делегираните правомощия, като неговата компетентност е паралелна на органа, на когото правомощията са делегирани. При делегиране на правомощия административният акт се издава от името на органа, който е овластен с делегираното правомощие и затова

последниците от упражняването му възникват именно за този орган. Тези последици имат материалноправно и процесуалноправно съдържание. В материалноправен аспект делегацията е от значение за преценката относно валидността на акта, а в процесуалноправен - за страните в производството. Прекратяването на делегацията на издателя на административния акт от страна на носителя на правомощието не е равнозначно на отнемане на компетентност от органа, когато това е станало след издаване на административния акт и в хода на съдебното му оспорване, както е в конкретния случай, поради което не е налице основание за заличаването на главния архитект като страна по делото“.

Административният орган- главен архитект на Столична община продължава да съществува и след издаване на заповед № СОА25-РД09-1193/03.02.2025 г., по силата на която правомощието по чл. 135, ал. 3 ЗУТ вече е предоставено /т. 7.6/ на кметовете на райони. Прехвърляне на правомощията, има действие занапред, по отношение на актовете, които предстои да се издадат от тези органи, но не и за вече издадените от делегирания орган, поради което не се изключва процесуалното качество на главния архитект на Столична община на страна- длъжник в изпълнителното производство / вж. в т.см. решение № 9832/15.10.2025г. по дело № 5771/2025г. на ВАС на РБ, II-ро отд./ . При прекратяване на делегацията и при ново делегиране спрямо друг орган, то последният / в случая кмета на район „И.“/ не може да встъпва в правоотношението, възникнало от първата делегация.

Ето защо, след като намира за приложима разпоредбата на чл.275, ал.3 АПК във вр. чл. 153, ал. 3 АПК, неправилно ЧСИ Г. Д. е конституирал на мястото на главен архитект на Столична община- кмета на район „И.“, без да съобрази, че предоставената по закон на кмета на Столична община компетентност да издава административни актове по чл.135, ал.3 ЗУТ не е отнета, след 12.05.2023г.

В заключение, съдът приема за неосъществена визираната в постановлението хипотеза на чл. 275, ал.3 АПК във вр. чл.153, ал.3 АПК, което налага извод за незаконосъобразност на оспорения акт и основателност на подадената срещу него жалба.

При този изход на спора, искането на жалбоподателя за възстановяване на направените от него разноски е основателно, като следва да му бъде присъдена сумата от 10, 00 /десет/ лева, представляваща внесена държавна такса. Не са приложени писмени доказателства за уговорен и заплатен адвокатски хонорар в полза на адв. Ю. О. Г..

Така мотивиран и на основание чл. 298, ал.1 от АПК, **Административен съд София-град**, II-ро отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ постановление за налагане на глоба на основание чл.290 от АПК от 20.06.2025г., издадено от ЧСИ Г. Д., с рег. № 781, с район на действие: Софийски градски съд, по изпълнително дело № 20257810400095, по жалбата с вх. № 16506/30.06.2025г. на Д. М. Г.- кмет на район „И.“ в Столична община.

ЗАДЪЛЖАВА ЧСИ Г. Д., с рег. № 781, с район на действие: Софийски градски съд, да преустанови налагането на глоби по чл.290, ал.1 АПК на Д. М. Г.- кмет на район „И.“ в Столична община, по изпълнително дело № 20257810400095.

ОСЪЖДА „Ди Пи Инвест Груп“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Д. Н. К., да заплати на Д. М. Г. ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица], сумата от 10,00 /десет/ лева на основание чл.143, ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

Съдия: